

Herätyksiä

Silloin elettiin 1970-luvun alkua. Työtehtäväni oli vienyt minut Nurmeksen Pelastusarmeijaan. Kaksi jo eläkkeellä olevaa sisarusta majoitti minut kotiinsa. Olin lähdössä aikaisin aamulla seuraavaan osastoon. Luotin siihen että emäntäni pitävät huolen heräämisestäni, joten en pannut kelloa soimaan.

Yllätykseni oli suuri, kun jossakin vaiheessa aamua heräsin siihen että joku taputti poskeani. Kosketus oli hyvin hellä. Kun avasin silmäni, näin edessäni kissanpennun kirkkaat silmät. Se tasapainoili kahdella jalalla ylettyäkseen taputtamaan minua vielä kerran. Nostin sen ylös, silitin pehmeää turkkia ja kiitin hellästä herätyksestä.

Mistä tuo kauan sitten saamani herätys palasi mieleeni?

Sen sai aikaan muutaman viikon takainen yhtä yllätyksellinen tapahtuma. Olin ollut jo muutaman päivän sisareni kanssa kesämökillä. Tullessamme teimme hieman ikävän havainnon: pihanurmikko oli täynnä linnun jätöksiä. Niinpä jouduimme ensimmäiseksi työksemme siivoamaan vierailijoiden jäljet. Syylliset pysyttelivät poissa, kunnes eräänä varhaisena aamuna alkoi tapahtua...

Havahduin siihen että joku oli tulossa sisään. Katsoin kelloa, se oli vasta vähän yli viisi. Saunakamarissa asuva sisareni ei yleensä tullut vielä tuohon aikaan. Nousin istumaan ja minusta kuulosti siltä että tulija oli jo sisällä. Merkillistä ettei hän sano mitään. Nousin katsomaan. Avasin eteisen oven. Ulko-ovi on kauttaaltaan lasiruutua, joten näin pihamaan, kun astuin eteiseen. Muutaman metrin päässä ovesta seisoi joutsenemo, keskellä pihaa viisi vielä harmahtavaa, mutta isoa poikasta ja toinen emo. Menin portaille ja aloin jutella joutsenperheelle tai oikeammin lähimmälle emolle. Olin sitä ennen huomannut että ikkunapielistä oli karissut sekä maalia että kittiä. Ilmanko emo oli syyllisen näköinen!

Toruin ja sanoin:

- Minun mielestäni herätyksesi oli hieman liian aikainen ja vähän pelottavakin. Mitä ihmettä sinä ja perheesi teette meidän pihalla? Ja miksi ihmeessä pyrit sisälle? Hyvä ettet sentään rikkonut ikkunoita. Alkakaahan tallustella takaisin järveen.

Joutsen on komea lintu sekä vedessä että ilmassa. Sen tulon näkee ja kuulee jo kaukaa. Ihmettelen vieläkin mikä sai joutsenperheen omimaan itselleen pihamaan ja melkein mökinkin. Apila ja ruoho näytti maistuvan poikasille, mutta kuitenkin...

Luonto yllättää uudelleen ja uudelleen. Jumalan maailmassa riittää tutkimista vuodesta toiseen, se kiehtoo ja vetää puoleensa ja tarjoaa ilmaisia elämyksiä kaikenikäisille. Tervetuloa mukaan!

Rajja Lähteinen